

Klub Przyrodników

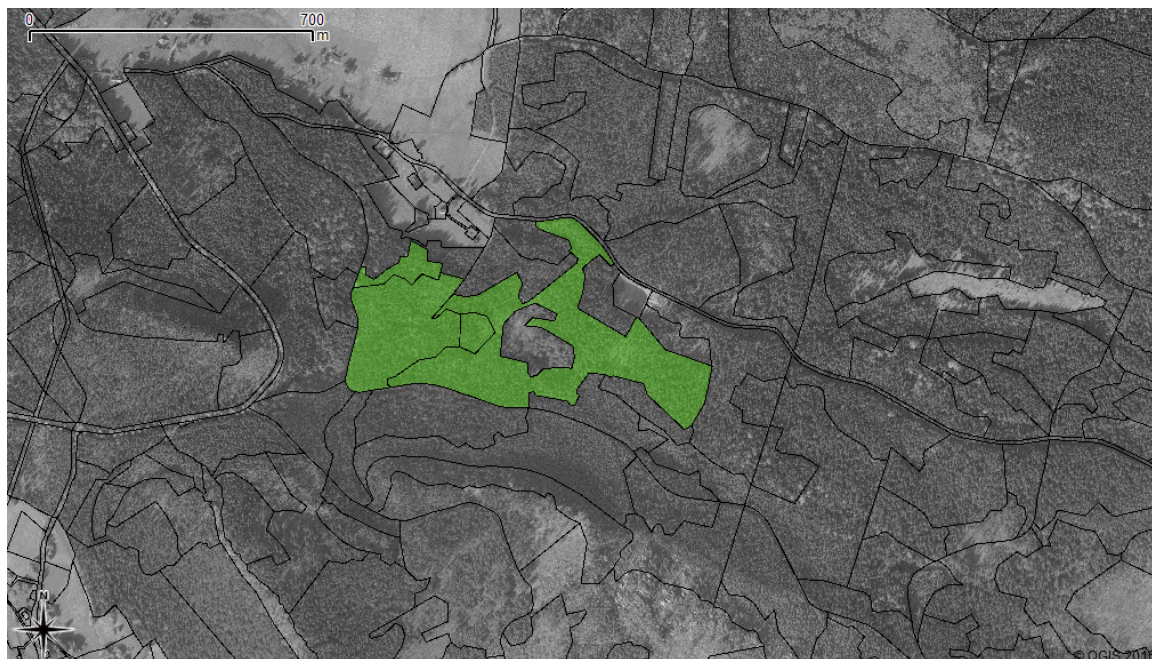
Projekt ochrony i odtwarzania siedlisk hydrogenicznych w Sudetach Środkowych

WYKAZ OBIEKTÓW-wycinka nalotów świerka i innych drzew i krzewów, blokowanie za pomocą pozyskanego drewna odpływu wody systemem drenaży oraz spływu powierzchniowego, zasypanie gruntem miejscowym fragmentów odpływów i rynien erozyjnych - **Park Narodowy Gór Stołowych**

Symbol obiektu: GS2

Opis obiektu: Kompleks świerczyn z fragmentami regenerujących się torfowisk i młak, częściowo o charakterze źródłiskowym

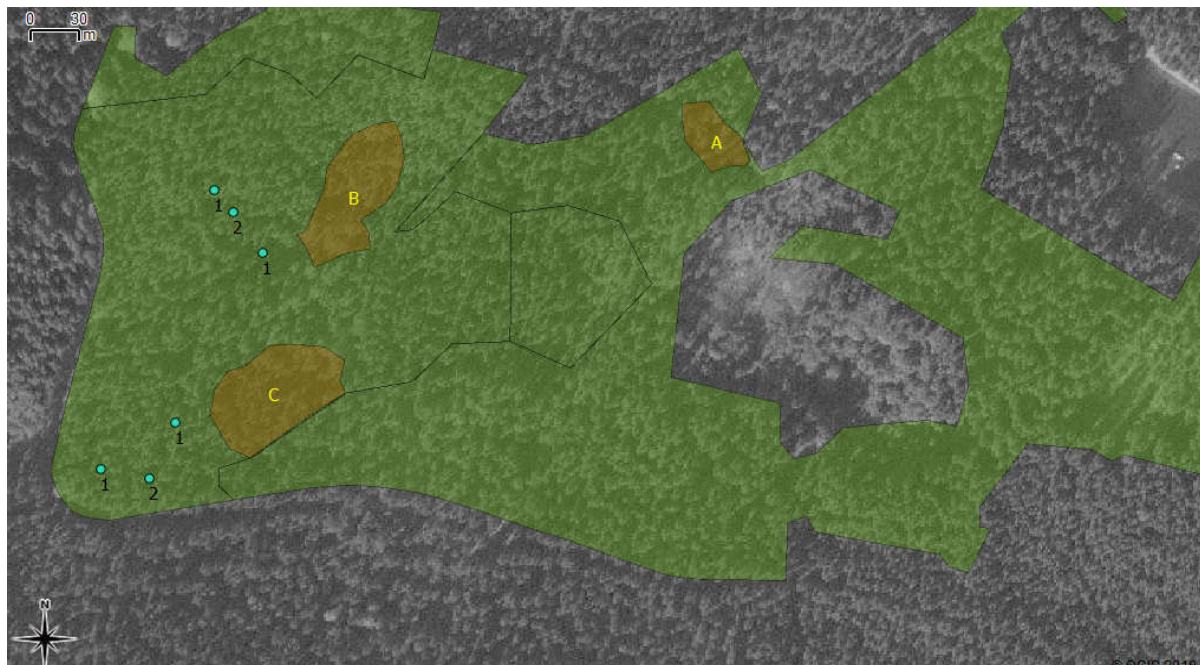
Lokalizacja: Prawostronne źródłiska Czerwonej Wody, wydz. 78d, fx, x, z

Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

Zadanie. Odślonięcie roślinności torfowiskowej poprzez wycięcie świerka w wieku około 30-50 lat (wszystkie drzewa o pierśnicy do 25 cm), przy średnim zadrzewieniu drzew do usunięcia – 0,4, w trzech lokalizacjach oznaczonych na poniższej mapie jako A, B i C o łącznej pow. 0,8 ha. Przy lokalizacji prac wskazane jest posługiwanie się urządzeniem GPS. Usunąć należy drzewa zacieniające skupienia torfowców lub innej roślinności torfowiskowej. Prace należy wykonać w dwóch nawrotach, w roku 2010 drzewa o pierśnicy do 20 cm, w roku 2011 – 20 – 25 cm. Drzewa należy wycinać na wysokości nie przekraczającej 10 cm, okrzesując na miejscu, bezpośrednio przy pniu. Część pozyskanego drewna należy wykorzystać do spowolnienia nadmiernego odpływu wody w 6 miejscach zaznaczonych punktowo na poniższej mapie, 3 w roku 2010 zaznaczonych cyfrą 1, a 3 w roku 2011 zaznaczonych cyfrą 2, zabudowując ją za pomocą układanych na sobie w 2 – 4 poziomach, pni, w sposób gwarantujący maksymalną stabilność i stabilizowanych w gruncie oraz wbitymi

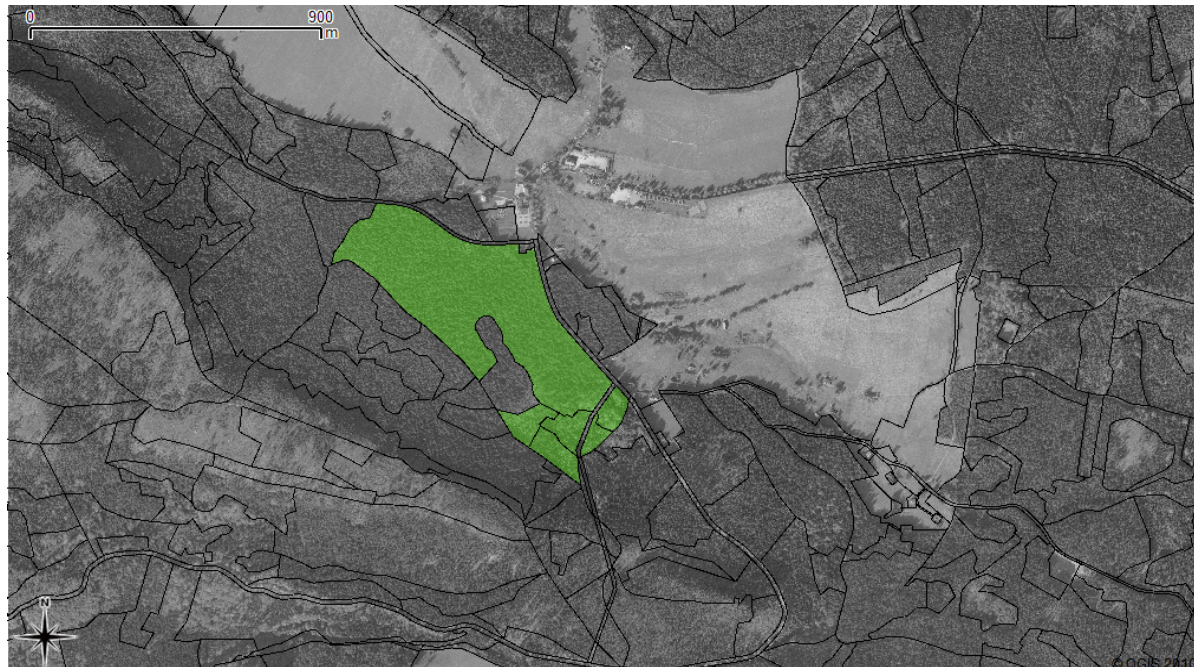
w ziemi na głębokość min. 50 cm zastrzałami, pnie, do poziomu około 30 cm, z wkopanym zagłębieniem bocznym, co najmniej 0,5 m poza krawędzie rynny. Od strony napływającej wody konstrukcje należy uszczelnić materiałem ziemnym pozyskanym przy mocowaniu pni. Sposób ułożenia pni powinien gwarantować efektywne spowolnienie spływu wody i jej widoczne zatrzymanie powyżej zabudowy. Przy prowadzeniu prac i wyborze szczegółowej lokalizacji piętrzeń należy unikać niszczenia roślinności torfowiskowej, preferując miejsca na gruncie mineralnym. Ponadto w co najmniej 50 miejscach (w obu latach po 25), należy ułożyć pozyskane na miejscu pnie drzew o maksymalnej spośród pozyskanych grubości i długości co najmniej 3 – 5 m w miejscach potencjalnego lub rzeczywistego spływu wody, w poprzek stoków, stabilizując je 3 – 4 wbitymi w ziemię na głębokość co najmniej 0,5 m zastrzałami o grubości 5 – 10 cm lub w sposób gwarantujący stabilność opierając o pnie drzew wyciętych. Docelowo w części A należy wykonać 10 blokad, a w częściach B i C po 20 (w poszczególnych latach odpowiednio 5 i po 10). W celu usprawnienia odbioru prac na każdej blokadzie należy niezmywalnym markerem, wielkością cyfr 2 – 3 cm, napisać numer. Pojedyncze blokady mogą się również składać z kilku zachodzących na siebie pni. Należy unikać lokalizowania blokad na gruncie mineralnym. W podobny sposób można zagospodarować pozostałe pnie, unikając ich przemieszczania, decyzję w tym względzie pozostawia się wykonawcy po uzgodnieniu z zamawiającym. Pozostały pozyskany i nie wykorzystany materiał (w tym gałęzie) należy złożyć w stopy w drzewostanie, na wysepkach gruntu mineralnego, w odległości ponad 10 m od granicy powierzchni poddanej zabiegowi, poszczególne stopy nie powinny zajmować więcej niż 4 m² i znajdować się w odległości nie mniejszej niż 50 m od siebie. Zrywkę drewna i pozostałego materiału należy prowadzić wyłącznie ręcznie, z wynoszeniem, bezwzględnie bez ciągnięcia po podłożu, ograniczając jego przemieszczanie do minimum. Prace należy prowadzić w okresie jesiennym, od 15 września do 30 listopada. W pracach należy bezwzględnie przestrzegać przepisów BHP oraz wszelkich przepisów obowiązujących na terenie Parku Narodowego.

Symbol obiektu: GS3

Opis obiektu: Kompleks torfowisk źródłkowych, olszyn i młak porośniętych nalotem (nasadzeniem) świerka w wieku 20 – 30 lat, Wśród roślinności *Dactylorhiza maialis*, *Veratrum lobelianum*, *Leucojum vernum*, *Colchicum autumnale* i inne.

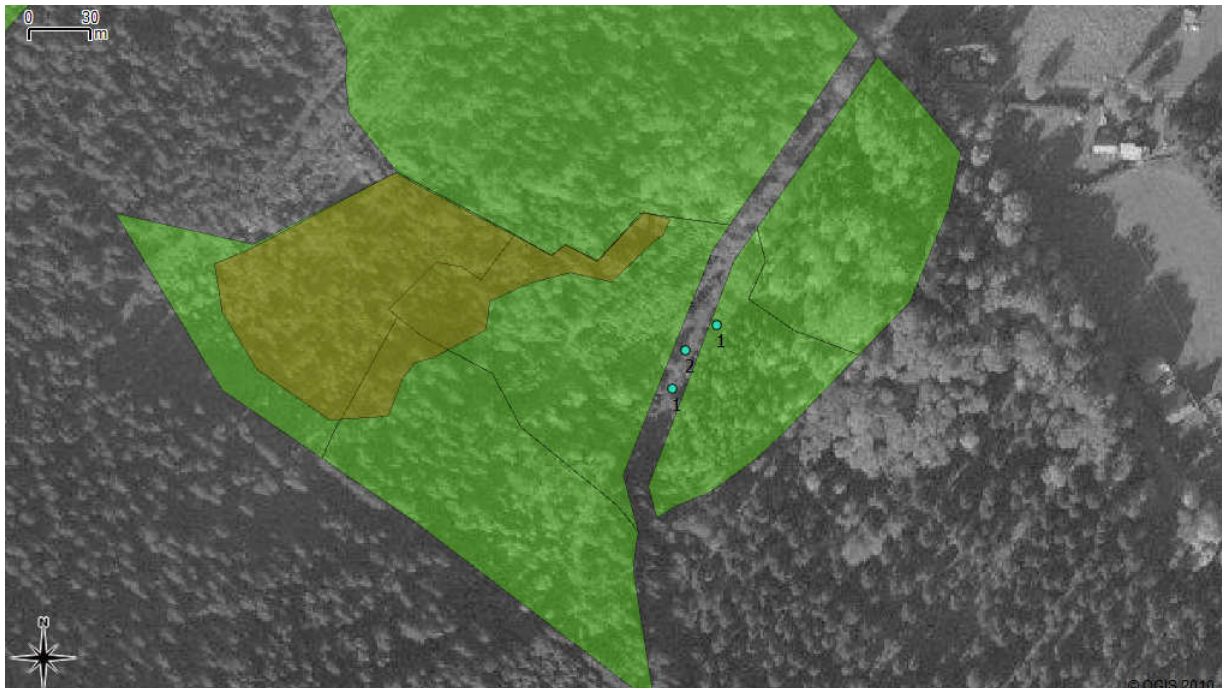
Lokalizacja: Źródlika Czerwonej Wody, wydz. 80 i, k, m, n, o, p

Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

Zadanie Odslonięcie roślinności torfowiskowej poprzez wycięcie nalotu świerka w wieku około 30 lat, przy średnim zadrzewieniu drzew do usunięcia ok. 0,4, na łącznej pow. 1,2 ha, w zasięgu zaznaczonych kolorem brązowym na poniższej mapie. Przy lokalizacji prac wskazane jest posługiwanie się urządzeniem GPS. Usunąć należy wszystkie świerki, wiek drzewostanu podano jedynie w celach orientacyjnych. Prace należy wykonać w dwóch nawrotach, w roku 2010 usuwając świerki o d1,3 - do 20 cm, w roku 2011 o d1,3 ponad 15 cm. Drzewa należy wycinać na wysokości nie przekraczającej 10 cm, okrzyszując na miejscu, bezpośrednio przy pniu. Część pozyskanego drewna należy wykorzystać do spowolnienia nadmiernego odpływu wody w 3 miejscach zaznaczonych punktowo na poniższej mapie, 2 w roku 2010 zaznaczonych cyfrą 1, a 1 w roku 2011 zaznaczonych cyfrą 2, zabudowując ją za pomocą układanych na sobie w 2 – 4 poziomach, pni, w sposób gwarantujący maksymalną stabilność i stabilizowanych w gruncie oraz wbitymi w ziemię na głębokość min. 50 cm zastrzałami, pni, do poziomu około 30 cm, z wkopanym zagłębieniem bocznym, co najmniej 0,5 m poza krawędzie rynny. Od strony napływającej wody konstrukcje należy uszczelnić materiałem ziemnym pozyskanym przy mocowaniu pni. Sposób ułożenia pni powinien gwarantować efektywne spowolnienie spływu wody i jej widoczne zatrzymanie powyżej zabudowy. Przy prowadzeniu prac i wyborze szczegółowej lokalizacji piętrzeń należy unikać niszczenia roślinności torfowiskowej, preferując miejsca na gruncie mineralnym. Ponadto w co najmniej 100 miejscach (w obu latach po 50), należy ułożyć pozyskane na miejscu pnie drzew o maksymalnej spośród pozyskanych grubości i długości co najmniej 3 – 5 m w miejscach potencjalnego lub rzeczywistego spływu wody, w poprzek stoków, stabilizując je 3 – 4 wbitymi w ziemię na głębokość co najmniej 0,5 m zastrzałami o grubości 5 – 10 cm lub w sposób gwarantujący stabilność opierając o pnie drzew wyciętych. W celu usprawnienia

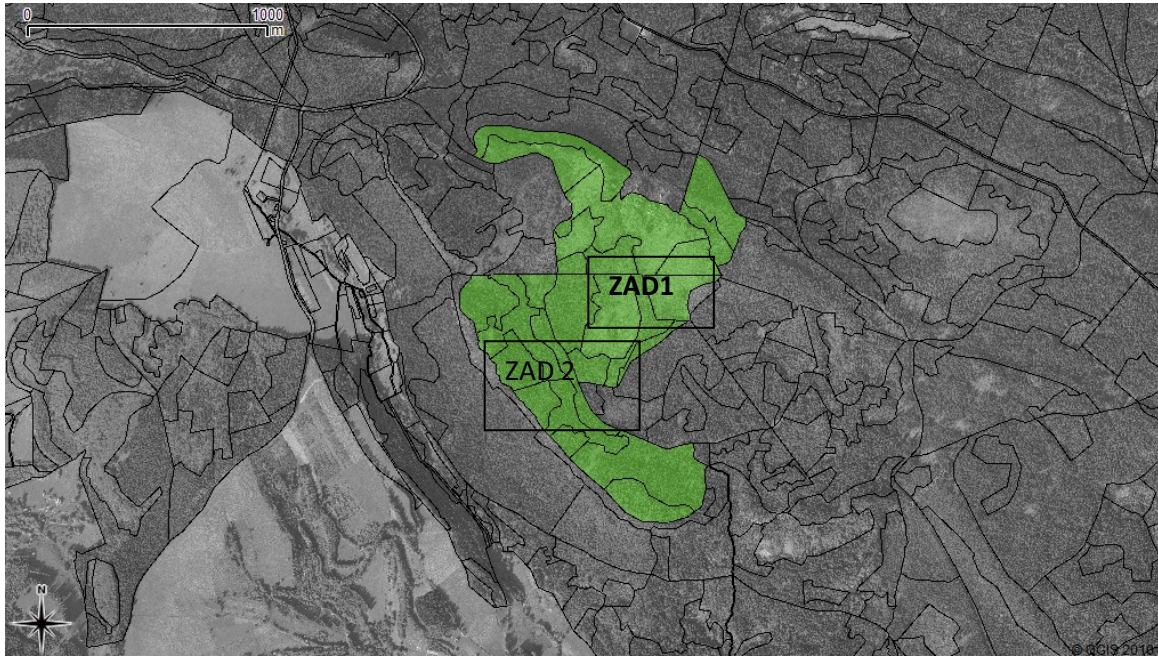
odbioru prac na każdej blokadzie należy niezmywalnym markerem, wielkością cyfr 2 – 3 cm, napisać numer. Pojedyncze blokady mogą się również składać z kilku zachodzących na siebie pni. Należy unikać lokalizowania blokad na gruncie mineralnym. W ten sposób, w celu uniknięcia niepotrzebnego przemieszczania, można wykorzystać większość pozyskanego w obiekcie drewna, także w ilości przekraczającej liczbę zaplanowanych wyżej blokad. Decyzję w tym względzie pozostawia się wykonawcy. Pozostały pozyskany materiał (w tym gałęzie) należy złożyć w stopy przy granicy powierzchni poddanej zabiegowi, na wysepkach gruntu mineralnego, w odległości ponad 10 m od granicy torfowisk, poszczególne stopy nie powinny zajmować więcej niż 4 m² i znajdować się w odległości nie mniejszej niż 50 m od siebie. Zrywkę drewna i pozostałego materiału należy prowadzić wyłącznie ręcznie, z wynoszeniem, bezwzględnie bez ciągnięcia po podłożu, ograniczając jego przemieszczanie do minimum. Poruszać się po obiekcie należy przede wszystkim wykorzystując fragmenty gruntu mineralnego, do minimum ograniczając niszczenie roślinności torfowiskowej. W przypadku spowodowania znaczących i możliwych do uniknięcia strat przyrodniczych bądź materialnych wykonawca zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Prace należy prowadzić w okresie jesiennym, od 15 września do 30 listopada. W pracach należy bezwzględnie przestrzegać przepisów BHP oraz wszelkich przepisów obowiązujących na terenie Parku Narodowego.

Symbol obiektu: GS4

Opis obiektu: Kompleks obumierających świerczyn z niewielkimi fragmentami regenerujących się torfowisk, odwadnianych dawnymi rowami i rynnami erozyjnymi.

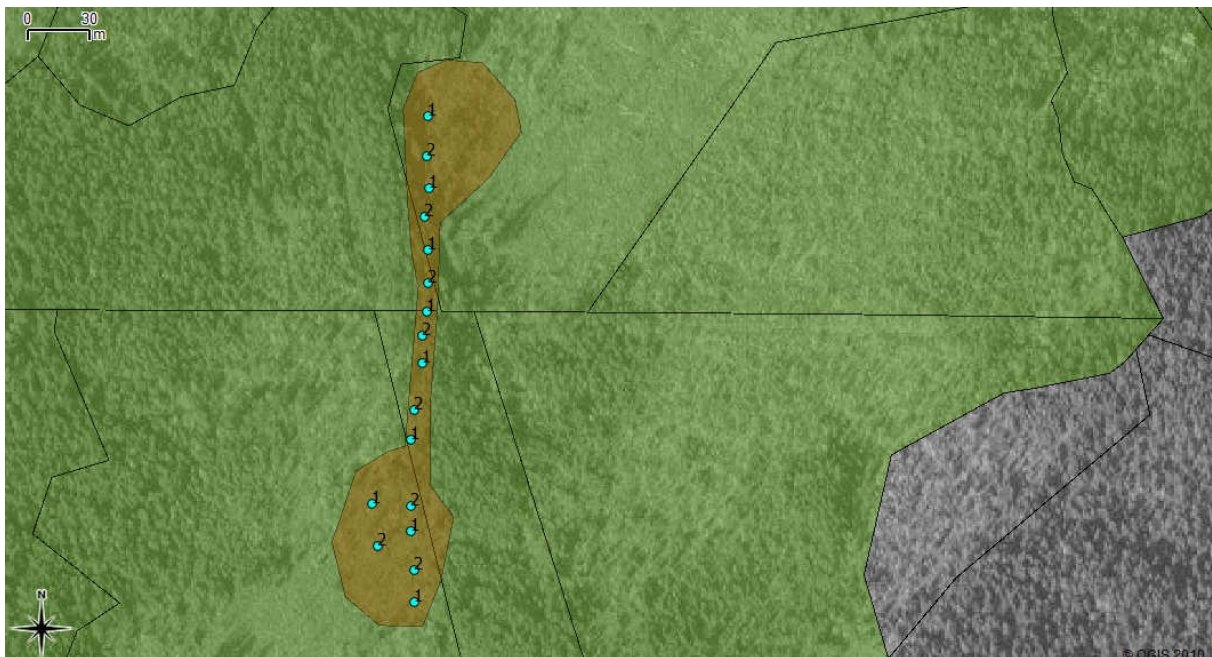
Lokalizacja: Źródła Moszenicy, wydz. 97, 105

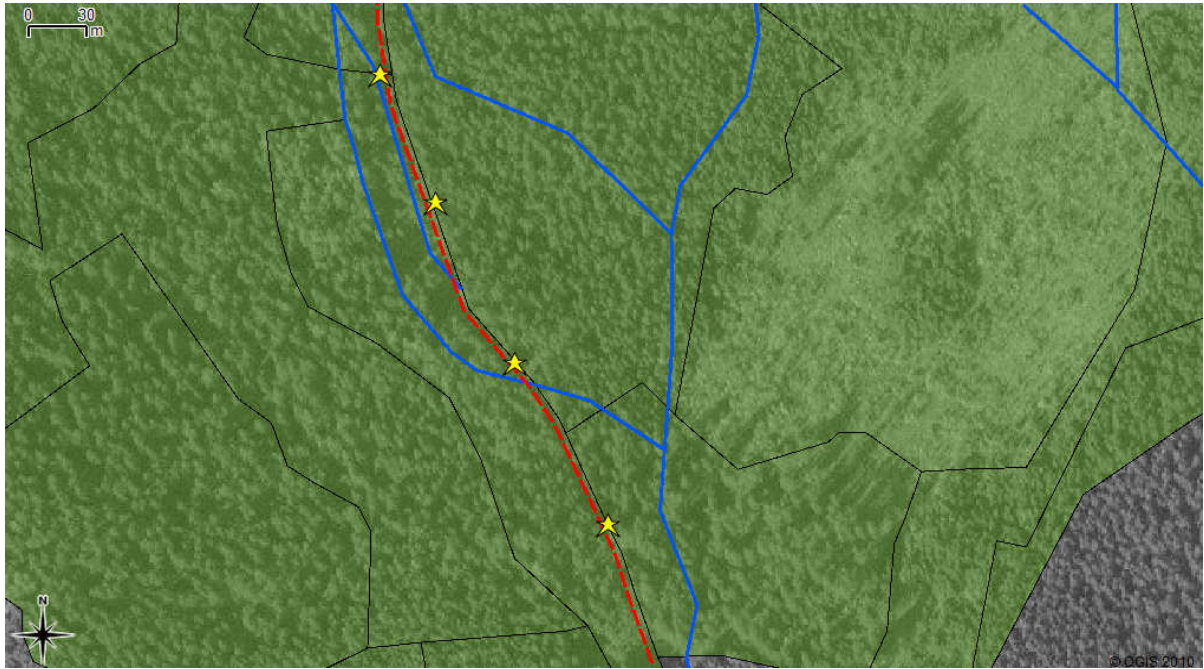
Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

Zadanie 1. Odślonienie roślinności torfowiskowej poprzez wycięcie nalotu świerka w wieku około 20-30 lat przy średnim zadrzewieniu drzew do usunięcia ok. 0,4, na łącznej pow. 0,9 ha, w zasięgu zaznaczonych na poniższej mapie. Przy lokalizacji prac wskazane jest posługiwanie się urządzeniem GPS. Usunąć należy wszystkie świerki o pierśnicy do 20 cm, pozostawiając starsze, o pierśnicy przekraczającej 20 cm. Kryterium doboru drzew do wycinki jest wyłącznie pierśnica, wiek podano jedynie w celach orientacyjnych. Prace należy wykonać w dwóch nawrotach, w roku 2010 d1,3-do 15 cm oraz w 2011 d1,3 – 15 - 20cm. Drzewa należy wycinać na wysokości nie przekraczającej 10 cm, okrzęsując na miejscu, bezpośrednio przy pniu. Część pozyskanego drewna należy wykorzystać do spowolnienia nadmiernego odpływu wody w 17 miejscach zaznaczonych punktowo na poniższej mapie, 8 w roku 2010 zaznaczonych cyfrą 1, a 9 w roku 2011 zaznaczonych cyfrą 2, zabudowując ją za pomocą układanych na sobie w 2 – 4 poziomach, pni, w sposób gwarantujący maksymalną stabilność i stabilizowanych w gruncie oraz wbitymi w ziemię na głębokość min. 50 cm zastrzałami, pni, do poziomu około 30 cm, z wkopanym zagłębieniem bocznym, co najmniej 0,5 m poza krawędzie rynny. Od strony napływającej wody konstrukcje należy uszczelnić materiałem ziemnym pozyskanym przy mocowaniu pni. Sposób ułożenia pni powinien gwarantować efektywne spowolnienie spływu wody i jej widoczne zatrzymanie powyżej zabudowy. Przy prowadzeniu prac i wyborze szczegółowej lokalizacji piętrzeń należy unikać niszczenia roślinności torfowiskowej, preferując miejsca na gruncie mineralnym. Ponadto w co najmniej 100 miejscach (w obu latach po 50), należy ułożyć pozyskane na miejscu pnie drzew o maksymalnej spośród pozyskanych grubości i długości co najmniej 3 – 5 m w miejscach potencjalnego lub rzeczywistego spływu wody, w poprzek stoków, stabilizując je 3 – 4 wbitymi w ziemię na głębokość co najmniej 0,5 m zastrzałami o grubości 5 – 10 cm lub w sposób gwarantujący stabilność opierając o pnie drzew wyciętych. W celu usprawnienia odbioru prac na każdej blokadzie należy niezmywalnym markerem, wielkością cyfr 2 – 3 cm, napisać numer. Pojedyncze blokady mogą się również składać z kilku zachodzących na siebie pni. Należy unikać lokalizowania blokad na gruncie mineralnym. W ten sposób, w celu uniknięcia niepotrzebnego przemieszczania, można wykorzystać większość pozyskanego w obiekcie drewna, także w ilości przekraczającej liczbę zaplanowanych wyżej blokad. Decyzję w tym względzie pozostawia się wykonawcy. Pozostały pozyskany materiał (w tym gałęzie)

należy złożyć w stopy w drzewostanie, na wysepkach gruntu mineralnego, w odległości ponad 10 m od granicy powierzchni objętej zabiegiem, poszczególne stopy nie powinny zajmować więcej niż 4 m² i znajdować się w odległości nie mniejszej niż 50 m od siebie. Zrywkę drewna i pozostałego materiału należy prowadzić wyłącznie ręcznie, z wynoszeniem, bezwzględnie bez ciągnięcia po podłożu, ograniczając jego przemieszczanie do minimum. Poruszać się po obiekcie należy przede wszystkim wykorzystując fragmenty gruntu mineralnego, do minimum ograniczając niszczenie roślinności torfowiskowej. W przypadku spowodowania znaczących i możliwych do uniknięcia strat wykonawca zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Prace należy prowadzić w okresie jesiennym, od 15 września do 30 listopada. W pracach należy bezwzględnie przestrzegać przepisów BHP oraz wszelkich przepisów obowiązujących na terenie Parku Narodowego.

Zadanie 2. W lokalizacjach zaznaczonych gwiazdką na poniższej mapie należy w 4 lokalizacjach na odcinkach 40 – 70 m, (łącznie 320 mb) zasypać wyerodowaną drogę materiałem miejscowym pozyskanym z jej krawędzi, a z materiału drzewnego pozyskanego na miejscu (leżaniny świerka o średnicy 30 – 50 cm) wykonać tzw. wodołapy (do 50 szt.), efektywnie kierujące wodę z drogi do leżącego poniżej drzewostanu. W przypadku nie wykorzystania założonej ilości materiału drzewnego należy go ułożyć na zboczu w miejscach skonsultowanych ze zleceniodawcą w sposób opisany w zadaniu 1.

Symbol obiektu: GS5

Opis obiektu: Kompleks obumierających świerczyn z fragmentami regenerujących się torfowisk odwadnianych dawnymi rowami, miejscami z silnym nalotem młodego świerka

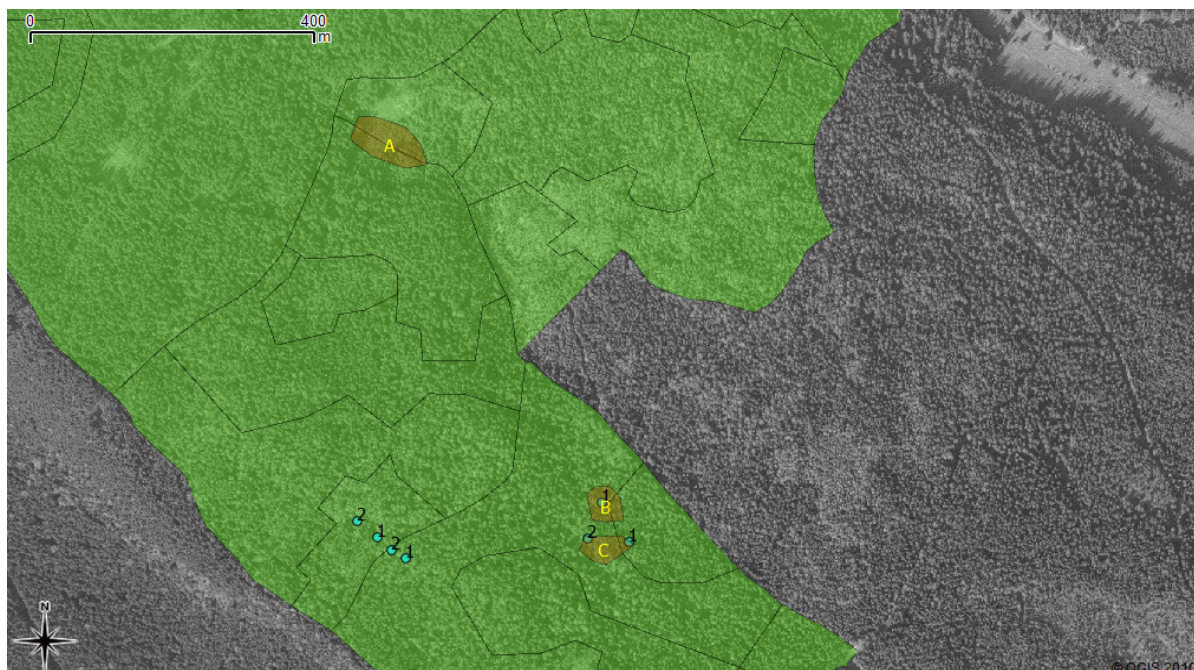
Lokalizacja: Źródła Bobrówki, 74, 92, 93, 94

Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

Odślonięcie roślinności torfowiskowej poprzez wycięcie nalotu świerka w wieku około 20-30 lat przy średnim zadrzewieniu na łącznej pow. 0,9 ha, w zasięgach zaznaczonych na poniższej mapie oznaczonych A, B i C. Przy lokalizacji prac wskazane jest posługiwanie się urządzeniem GPS. Usunąć należy wszystkie drzewa o pierśnicy do 15 cm, pozostawiając

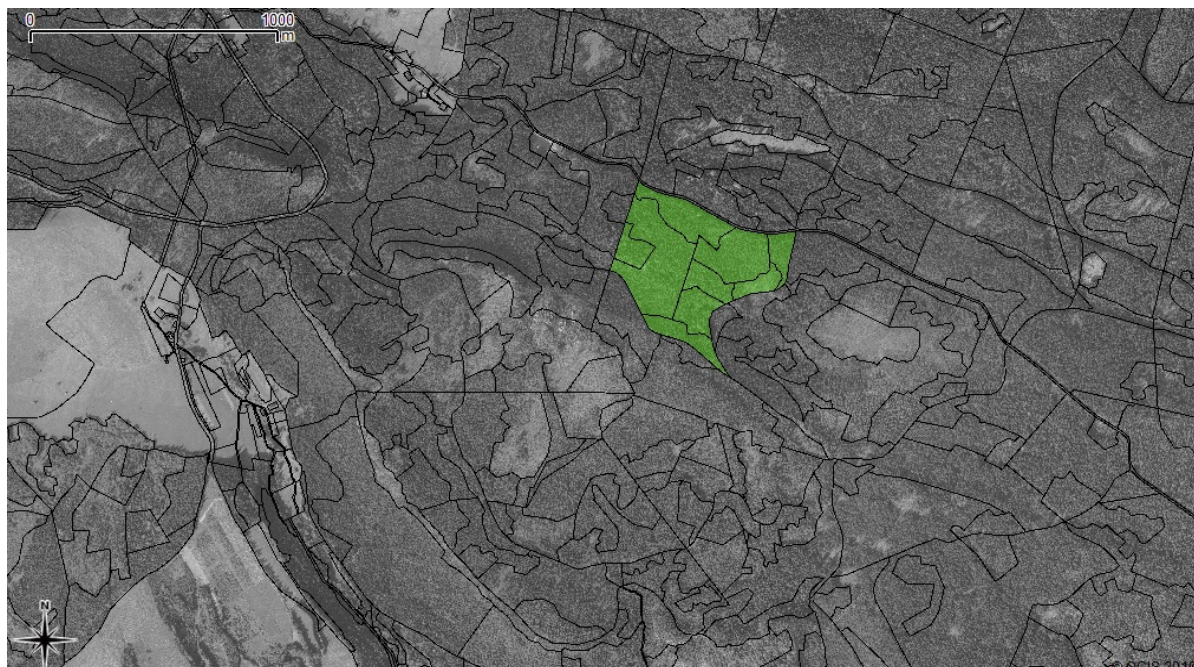
starsze, o pierśnicy przekraczającej 15 cm. Kryterium doboru drzew do wycinki jest wyłącznie pierśnica, wiek podano jedynie w celach orientacyjnych. W obszarze A należy usunąć świerka o pierśnicy do 15 cm, przy zadrzewieniu 0,7, w obszarze B i C świerka do 25 cm przy zadrzewieniu 0,3. Prace należy wykonać w dwóch nawrotach, w obszarze A w roku 2010 usuwając drzewa $d_{1,3}$ - do 10 cm, a w 2011 $d_{1,3}$ - 10-15cm, natomiast w obszarze B i C odpowiednio w roku 2010 do 20 cm oraz w roku 2011 20-25 cm. Drzewa należy wycinać na wysokości nie przekraczającej 10 cm, okrzyszując na miejscu, bezpośrednio przy pniu. Część pozyskanego drewna należy wykorzystać do spowolnienia nadmiernego odpływu wody w 7 miejscach zaznaczonych punktowo kolorem zielonym na poniższej mapie, 4 w roku 2010 zaznaczonych cyfrą 1, a 3 w roku 2011 zaznaczonych cyfrą 2, zabudowując ją za pomocą układanych na sobie w 2 – 4 poziomach, pni, w sposób gwarantujący maksymalną stabilność i stabilizowanych w gruncie oraz wbitymi w ziemię na głębokość min. 50 cm zastrzałami, pni, do poziomu około 30 cm, z wkopanym zagłębieniem bocznym, co najmniej 0,5 m poza krawędzie rynny. Od strony napływającej wody konstrukcje należy uszczelnić materiałem ziemnym pozyskanym przy mocowaniu pni. Sposób ułożenia pni powinien gwarantować efektywne spowolnienie spływu wody i jej widoczne zatrzymanie powyżej zabudowy. Przy prowadzeniu prac i wyborze szczegółowej lokalizacji piętrzeń należy unikać niszczenia roślinności torfowiskowej, preferując miejsca na gruncie mineralnym. Ponadto w co najmniej 100 miejscach (w obu latach po 50 – odpowiednio w obszarze A po 20 miejsc, a w obszarach B i C po 15), należy ułożyć pozyskane na miejscu pnie drzew o maksymalnej spośród pozyskanych grubości i długości co najmniej 3 – 5 m w miejscach potencjalnego lub rzeczywistego spływu wody, w poprzek stoków, stabilizując je 3 – 4 wbitymi w ziemię na głębokość co najmniej 0,5 m zastrzałami o grubości 5 – 10 cm lub w sposób gwarantujący stabilność opierając o pnie drzew wyciętych. W celu usprawnienia odbioru prac na każdej blokadzie należy niezmywalnym markerem, wielkością cyfr 2 – 3 cm, napisać numer. Pojedyncze blokady mogą się również składać z kilku zachodzących na siebie pni. Należy unikać lokalizowania blokad na gruncie mineralnym. W ten sposób, w celu uniknięcia niepotrzebnego przemieszczania, można wykorzystać większość pozostałego pozyskanego w obiekcie drewna, także w ilości przekraczającej liczbę zaplanowanych wyżej blokad. Decyzję w tym względzie pozostawia się wykonawcy w porozumieniu ze zleceniodawcą. Pozostały pozyskany materiał (w tym gałęzie) należy złożyć w stopy w drzewostanie, na wysepkach gruntu mineralnego, w odległości ponad 10 m od granicy objętej wycinką powierzchni torfowiska, poszczególne stopy nie powinny zajmować więcej niż 4 m² i znajdować się w odległości nie mniejszej niż 50 m od siebie. Zrywkę drewna i pozostałego materiału należy prowadzić wyłącznie ręcznie, z wynoszeniem, bezwzględnie bez ciągnięcia po podłożu, ograniczając jego przemieszczanie do minimum. Poruszać się po obiekcie należy przede wszystkim wykorzystując fragmenty gruntu mineralnego, do minimum ograniczając niszczenie roślinności torfowiskowej. W przypadku spowodowania znaczących i możliwych do uniknięcia strat materialnych bądź przyrodniczych wykonawca zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Prace należy prowadzić w okresie jesiennym, od 15 września do 30 listopada. W pracach należy bezwzględnie przestrzegać przepisów BHP oraz wszelkich przepisów obowiązujących na terenie Parku Narodowego.

Symbol obiektu: GS6

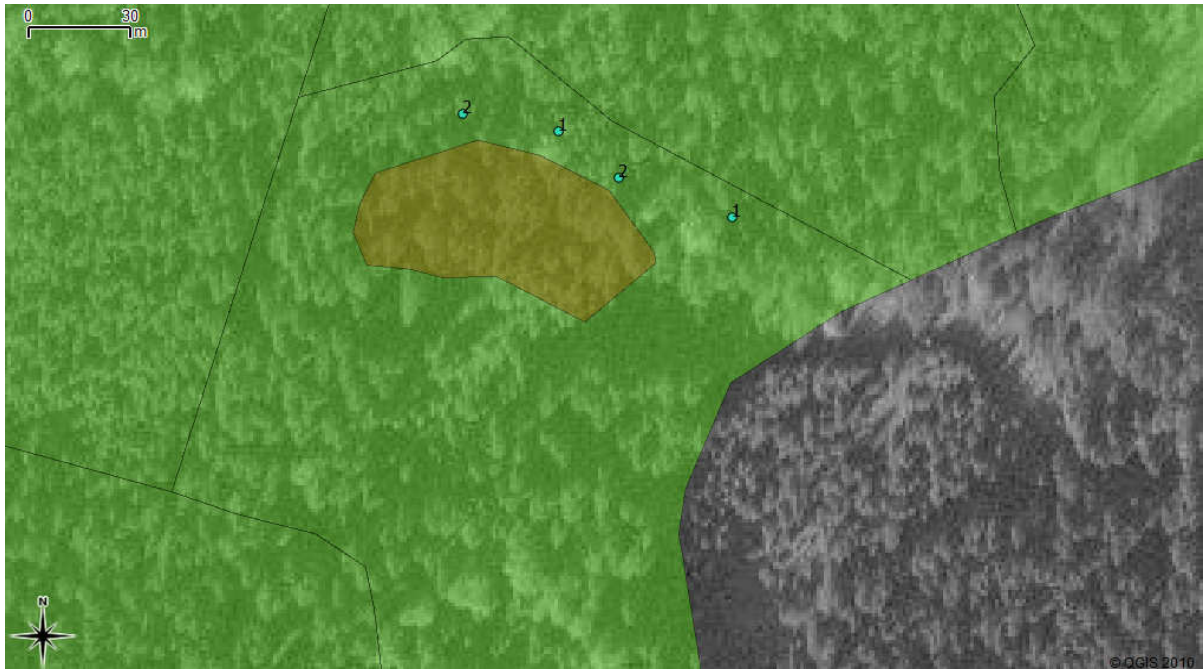
Opis obiektu: Kompleks torfowisk i olszyn o charakterze źródłiskowym z siecią dawnych rowów

Lokalizacja: Drenaż na zachód od Wielkiego Torfowiska Batorowskiego, oddz. 77.

Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

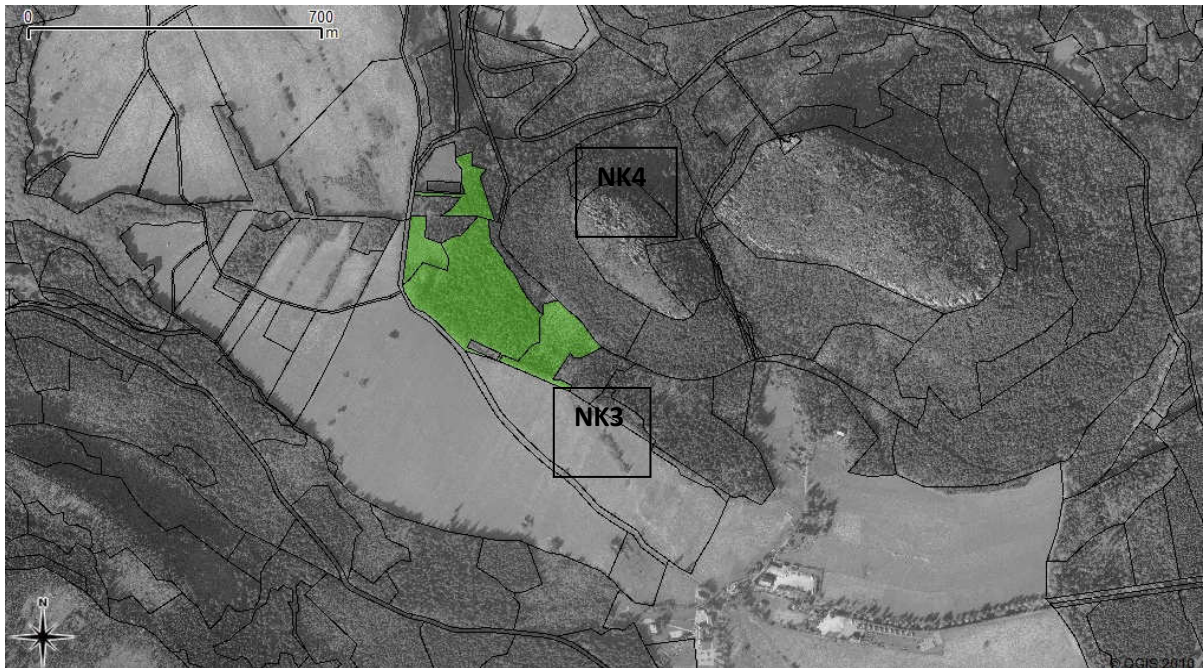
Odsłonięcie roślinności torfowiskowej poprzez wycięcie nalotu świerka i olchy w wieku około 20-30 lat przy średnim zadrzewieniu ok. 0,5, na łącznej pow. 0,30 ha, w zasięgu zaznaczonych na poniższej mapie. Przy lokalizacji prac wskazane jest posługiwanie się urządzeniem GPS. Usunąć należy wszystkie drzewa o pierśnicy do 25 cm, pozostawiając starsze, o pierśnicy przekraczającej 25 cm. Kryterium doboru drzew do wycinki jest wyłącznie pierśnica, wiek podano jedynie w celach orientacyjnych. Prace należy wykonać w dwóch nawrotach, w roku 2010 d1,3-do 15 cm oraz w 2011 d1,3 - 15-25cm. Drzewa należy wycinać na wysokości nie przekraczającej 10 cm, okrzusując na miejscu, bezpośrednio przy pniu. Część pozyskanego drewna należy wykorzystać do spowolnienia nadmiernego odpływu wody w 4 miejscach zaznaczonych punktowo na poniższej mapie, 2 w roku 2010 zaznaczonych cyfrą 1, a 2 w roku 2011 zaznaczonych cyfrą 2, zabudowując ją za pomocą układanych na sobie w 2 – 4 poziomach, pni, w sposób gwarantujący maksymalną stabilność i stabilizowanych w gruncie oraz wbitymi w ziemię na głębokość min. 50 cm zastrzałami, pni, do poziomu około 30 cm, z wkopanym zagłębieniem bocznym, co najmniej 0,5 m poza krawędzie rynny. Od strony napływającej wody konstrukcje należy uszczelnić materiałem ziemnym pozyskanym przy mocowaniu pni. Sposób ułożenia pni powinien gwarantować efektywne spowolnienie spływu wody i jej widoczne zatrzymanie powyżej zabudowy. Przy prowadzeniu prac i wyborze szczegółowej lokalizacji piętren należy unikać niszczenia roślinności torfowiskowej, preferując miejsca na gruncie mineralnym. Ponadto w co najmniej 50 miejscach (w obu latach po 25), należy ułożyć pozyskane na miejscu pnie drzew o maksymalnej spośród pozyskanych grubości i długości co najmniej 3 – 5 m w miejscach potencjalnego lub rzeczywistego spływu wody, w poprzek stoków, stabilizując je 3 – 4 wbitymi w ziemię na głębokość co najmniej 0,5 m zastrzałami o grubości 5 – 10 cm lub w sposób gwarantujący stabilność opierając o pnie drzew wyciętych. W celu usprawnienia odbioru prac na każdej blokadzie należy niezmywalnym markerem, wielkością cyfr 2 – 3 cm, napisać numer. Pojedyncze blokady mogą się również składać z kilku zachodzących na siebie pni. Należy unikać lokalizowania blokad na gruncie mineralnym. W ten sposób, w celu uniknięcia niepotrzebnego przemieszczania, można wykorzystać większość pozyskanego w obiekcie drewna, także w ilości przekraczającej liczbę zaplanowanych wyżej blokad. Decyzję w tym względzie pozostawia się wykonawcy. Pozostały pozyskany materiał (w tym gałęzie) należy złożyć w stosy w drzewostanie, na wysepkach gruntu mineralnego, w odległości ponad 10 m od granicy torfowisk, poszczególne stosy nie powinny zajmować więcej niż 4 m² i znajdować się w odległości nie mniejszej niż 50 m od siebie. Zrywkę drewna i pozostałego materiału należy prowadzić wyłącznie ręcznie, z wynoszeniem, bezwzględnie bez ciągnięcia po podłożu, ograniczając jego przemieszczanie do minimum. Poruszać się po obiekcie należy przede wszystkim wykorzystując fragmenty gruntu mineralnego, do minimum ograniczając niszczenie roślinności torfowiskowej. W przypadku spowodowania znaczących i możliwych do uniknięcia strat przyrodniczych lub materialnych wykonawca zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Prace należy prowadzić w okresie jesiennym, od 15 września do 30 listopada. W pracach należy bezwzględnie przestrzegać przepisów BHP oraz wszelkich przepisów obowiązujących na terenie Parku Narodowego.

Symbol obiektu: GS7

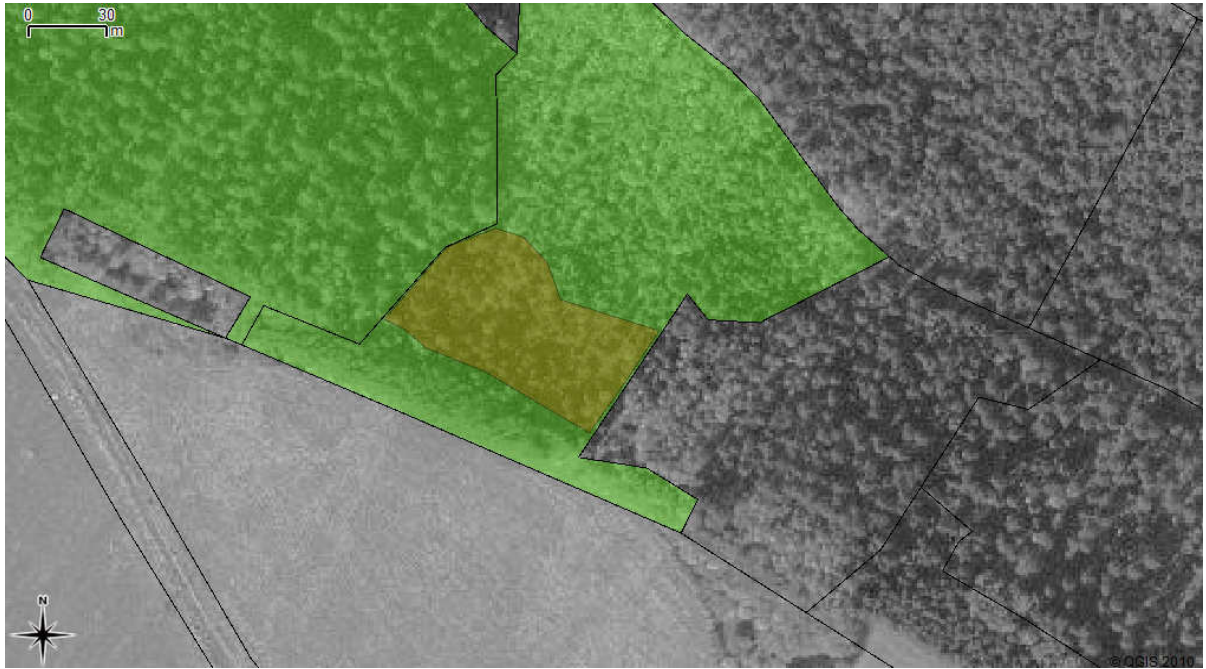
Opis obiektu: Kompleks podmokłych świerczyn na silnie zdrenowanym murszu, niewielki fragment regenerującego się torfowiska z nalotem młodszego świerka.

Lokalizacja: Torfowisko pod Szczelińcem Małym, oddz. 43f, h, j, m

Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

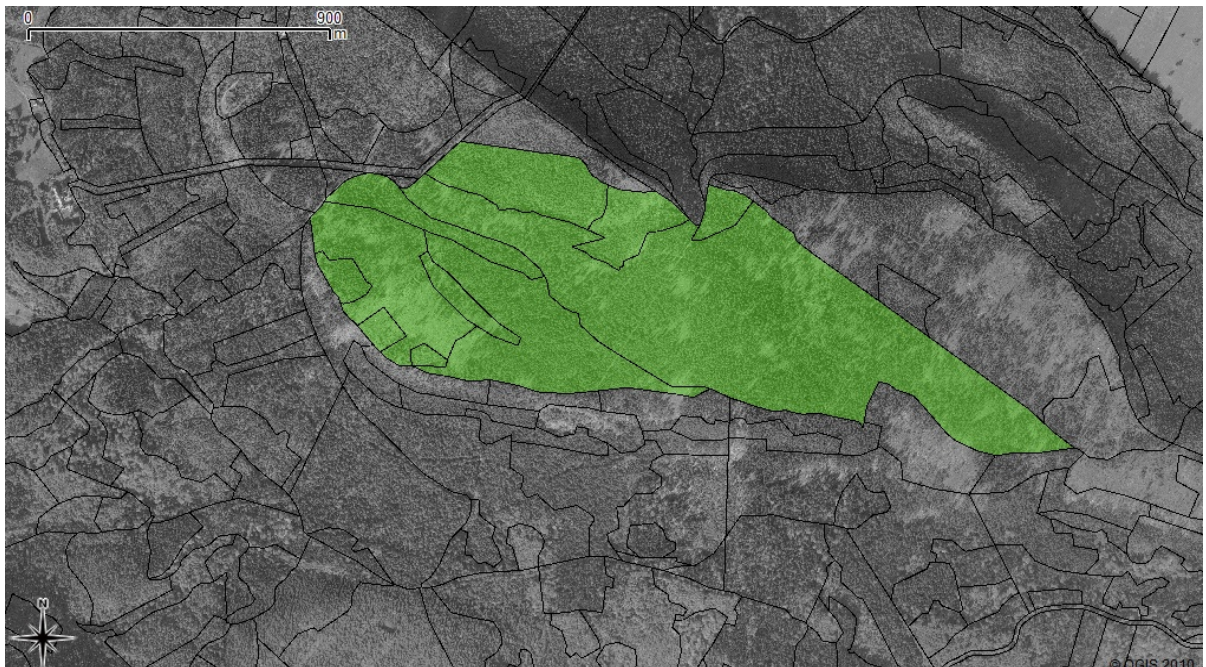
Odsłonięcie roślinności torfowiskowej poprzez wycięcie nalotu świerka i olchy w wieku około 20-30 lat przy średnim zadrzewieniu drzew do wycinki ok. 0,4, na łącznej pow. 0,4 ha, w zasięgu zaznaczonych na poniższej mapie. Przy lokalizacji prac wskazane jest posługiwanie się urządzeniem GPS. Usunąć należy wszystkie drzewa o pierśnicy do 20 cm, pozostawiając starsze, o pierśnicy przekraczającej 20 cm. Kryterium doboru drzew do wycinki jest wyłącznie pierśnica, wiek podano jedynie w celach orientacyjnych. Prace należy wykonać w dwóch nawrotach, w roku 2010 d1,3-do 15 cm oraz w 2011 d1,3 - 15-20cm. Drzewa należy wycinać na wysokości nie przekraczającej 10 cm, okrzesując na miejscu, bezpośrednio przy pniu. Pozyskane drewno należy wykorzystać do spowolnienia nadmiernego odpływu wody. W co najmniej 50 miejscach (w obu latach po 25), należy ułożyć pozyskane na miejscu pnie drzew o maksymalnej spośród pozyskanych grubości i długości co najmniej 3 – 5 m w miejscach potencjalnego lub rzeczywistego spływu wody, w poprzek stoków, stabilizując je 3 – 4 wbitymi w ziemię na głębokość co najmniej 0,5 m zastrzałami o grubości 5 – 10 cm lub w sposób gwarantujący stabilność opierając o pnie drzew wyciętych. W celu usprawnienia odbioru prac na każdej blokadzie należy niezmywalnym markerem, wielkością cyfr 2 – 3 cm, napisać numer. Pojedyncze blokady mogą się również składać z kilku zachodzących na siebie pni. Należy unikać lokalizowania blokad na gruncie mineralnym. W ten sposób, w celu uniknięcia niepotrzebnego przemieszczania, można wykorzystać większość pozyskanego w obiekcie drewna, także w ilości przekraczającej liczbę zaplanowanych wyżej blokad. Decyzję w tym względzie pozostawia się wykonawcy. Pozostały pozyskany materiał (w tym gałęzie) należy złożyć w stosy w drzewostanie, na wysepkach gruntu mineralnego, w odległości ponad 10 m od granicy torfowisk, poszczególne stosy nie powinny zajmować więcej niż 4 m² i znajdować się w odległości nie mniejszej niż 50 m od siebie. Zrywkę drewna i pozostałego materiału należy prowadzić wyłącznie ręcznie, z wynoszeniem, bezwzględnie bez ciągnięcia po podłożu, ograniczając jego przemieszczanie do minimum. Poruszać się po obiekcie należy przede wszystkim wykorzystując fragmenty gruntu mineralnego, do minimum ograniczając niszczenie roślinności torfowiskowej. W przypadku spowodowania znaczących i możliwych do uniknięcia strat wykonawca zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Prace należy prowadzić w okresie jesiennym, od 15 września do 30 listopada. W pracach należy bezwzględnie przestrzegać przepisów BHP oraz wszelkich przepisów obowiązujących na terenie Parku Narodowym.

Symbol obiektu: GS8

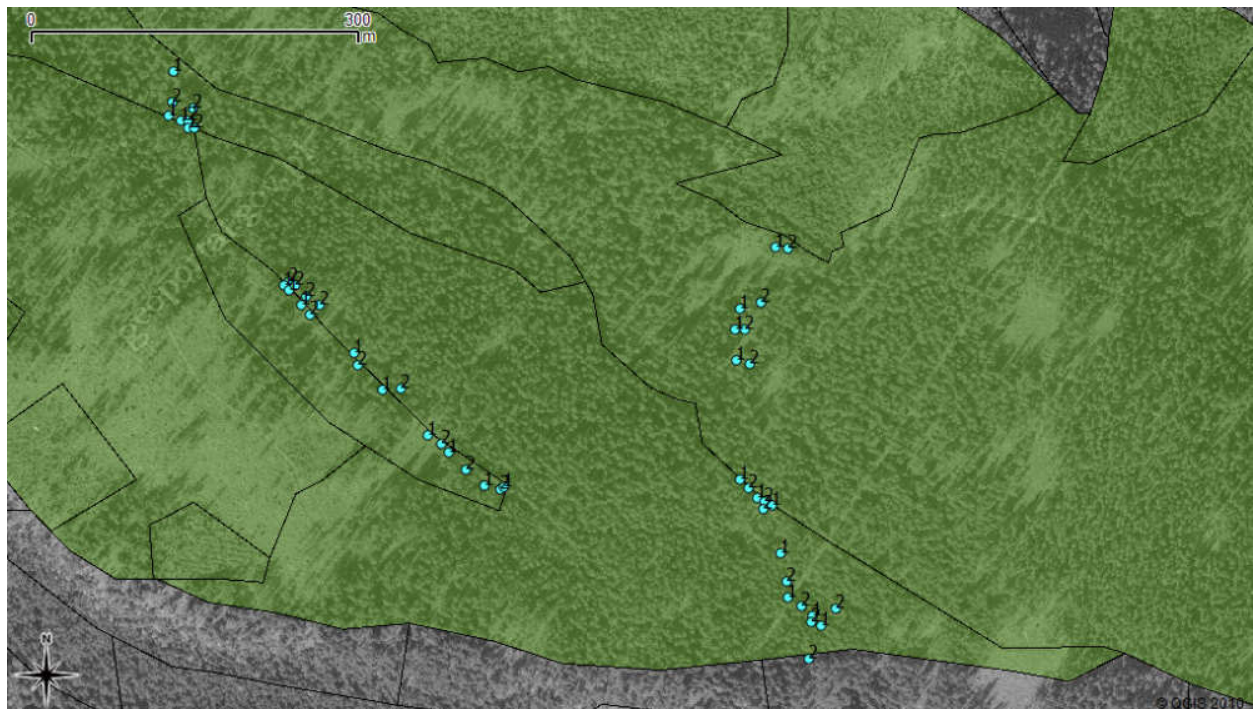
Opis obiektu: Inicjalna postać regenerującego się na wypłaszczeniu pociętym gęstą siecią dawnych drenaży torfowisko przejściowe

Lokalizacja: Wierzchowina w sąsiedztwie Krągłego Mokradła, oddz. 115 i 120

Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

Za pomocą materiału drzewnego i skalnego pozyskanego na miejscu należy zablokować nadmierny spływ wody dawną drenarką odwadniającą regenerujące się torfowiska. W 50 miejscach zaznaczonych punktowo kolorem zielonym na poniższej mapie, 25 w roku 2010 zaznaczonych cyfrą 1, a 25 w roku 2011 zaznaczonych cyfrą 2, należy zabudować światło drenaży za pomocą układanych na sobie w 2 – 4 poziomach, pni o średnicy 20 – 50 cm, w sposób gwarantujący maksymalną stabilność i stabilizowanych w gruncie oraz wbitymi w ziemię na głębokość min. 50 cm zastrzałami, z wkopanym zagłębieniem bocznym, co najmniej 0,5 m poza krawędzie rynny. Od strony napływającej wody konstrukcje należy uszczelnić materiałem ziemnym pozyskanym przy mocowaniu pni. Sposób ułożenia pni powinien gwarantować efektywne spowolnienie spływu wody i jej widoczne zatrzymanie powyżej zabudowy. Przy prowadzeniu prac i wyborze szczegółowej lokalizacji piętrzeń należy unikać niszczenia roślinności torfowiskowej, preferując miejsca na gruncie mineralnym. Poruszać się po obiekcie należy przede wszystkim wykorzystując fragmenty gruntu mineralnego, do minimum ograniczając niszczenie roślinności torfowiskowej. W przypadku spowodowania znaczących i możliwych do uniknięcia strat przyrodniczych wykonawca zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Prace należy prowadzić w okresie jesiennym, od 15 września do 30 listopada. W pracach należy bezwzględnie przestrzegać przepisów BHP oraz wszelkich przepisów obowiązujących na terenie Parku Narodowego.

Symbol obiektu: GS9

Opis obiektu: Wysychające torfowisko przejściowe odwadniane dawnym rowem. *Eriophorum vaginatum*, *Oxycoccus quadripetalus*, *Vaccinium uliginosum*.

Lokalizacja: Niknaça Łąka, oddz., 57

Wyszczególnienie planowanych zadań ochronnych i ich charakterystyka:

Spowolnienie odpływu wody z obiektu poprzez ręczne zasypanie w zaznaczonej na poniższej mapie lokalizacji dawnego rowu odwadniającego obiekt na odcinku 50 m materiałem miejscowym pochodzącym z jego obrzeży, do wysokości krawędzi rynny, w razie konieczności z umocnieniem od strony napływającej wody za pomocą drewna.

